

یادداشت

کریدورهای ره‌اشده دیپلماسی

مهدی عرب صادق

کشورمان در موقعیتی استراتژیک قرار دارد و به عنوان یک کانون مهم از نظر منابع انرژی و ترانزیت انرژی شناخته می‌شود. کریدورهای انرژی که به‌سان فرصت‌هایی بوده‌اند که امروز در اثر غفلت سوخته‌اند.

کریدور شمال-جنوب: از روسیه شروع می‌شود و به بندرهای جنوبی ایران در دریای خلیج فارس و همچنین به مقاصد دیگر در جنوب آسیا و خاورمیانه متصل می‌شود.

کریدور شرق-غرب: فرصت انتقال منابع انرژی از کشورهای آسیای میانه (به ویژه کشورهای مانند ترکمنستان و قزاقستان) به سمت اروپا و کشورهای دیگر خاورمیانه است.

کریدور گاز ایران-ترکیه-اروپا: جریان گاز طبیعی از ایران به ترکیه و سپس به اروپا را تأمین می‌کند و مسیر دسترسی به بازارهای گاز اروپا را هموار می‌کند.

کریدور گاز قطر ل آنژون: به ایجاد ارتباط میان منابع گاز ایران و بازارهای جهانی گاز می‌توانست کمک شایانی کند.

کریدور LNG: درحال توسعه طرح‌هایی برای صادرات گاز مایع (LNG) به کشورهای مختلف می‌تواند باشد و مسئولان غافل‌اند.

نقش این کریدورها در اختلاف افق‌های زمانی مشخص می‌شوند. یک بار ایران و روسیه در دو فصل مختلف تابستان و زمستان رخ می‌دهد و روسیه در ۱۰ اسال اخیر یک درصد رشد تولید (روسیه ۲۰۰TWh یا ۱۲۰TWh) داشته است.

پروژه‌های انتقال برق روسیه به ایران از دو کریدور AGIR و AIR از مسیرهای گرجستان-ارمنستان و آذربایجان، کام مهم توسعه دیپلماسی اقتصادی است. طول شبکه و ظرفیت توان انتقال در این دو کریدور انرژی در شمال کشور باید با سطح ولتاژ ۷۶۵kV اجرا شود. البته فرصت صادرات از طریق کریدور انرژی شمال کشور فقط در صورت دریافت روزانه حداقل ۱۰۰ میلیون مترمکعب حاصل خواهد شد و طی سالیان قبل این فرصت طلایی سوخته است. پس از جنگ اوکراین، گاز مازاد سالانه روسیه به ۱۰bcm رسید و انتفاع ایران صفر بوده است؛ بنابراین کریدور برق و گاز در شمال کشور تومان معنا پیدا می‌کند و در چنین شرایطی می‌توان از طریق AGIR – ۷۶۵kV بیش از ۲۰۰۰MW تبادل داشت و فقط در نیمه دوم سال، حدود ۱۰میلیارد دلار صادرات برق داشته باشیم.

البته نباید از نبود اعتماد استراتژیک در تعامل با روسیه غافل باشیم و این منافع متقابل بلندمدت اما در ضمن تعامل خواهد بود، بنابراین کریدور برق تضمینی برای کریدور گاز با روسیه خواهد بود که صادرات برق، پایداری شبکه دو کشور و تنظیم بیک شب و توازن تولید و مصرف رقم خواهد خورد.

سیستم برق یکپارچه ایران، قفقاز و روسیه و سپس اتصال به افغانستان و پاکستان و همچنین توسعه این کریدور در مرزهای غربی، تضمین‌کننده تعاملات اقتصادی در سامانه پیچیده و چندجانبه اوراسیاست. امتداد این کریدور برق از طریق شبکه تبادل جنوب به شمال ایران، قابلیت اتصال به قطر را نیز دارد. در سال‌های اخیر تهدید بس‌است تنگه هرمز اهمیت استراتژیک این شاهراه آبی مهم را کاسته است؛ چراکه ذی‌نفعان را به فکر توسعه جایگزین واداشته است. اکنون وقت آن است که با توسعه یکپارچه دیپلماسی انرژی، الگوی اروپا در خاورمیانه اجرا شود تا امنیت و پایداری انرژی تضمین شود. ۱۴۴۱کیلومتر ساحل آبی کشور است که زمینه‌ساز توسعه دریامحور و ثبات انرژی است. کارکرد مهم این سواحل در جنوب کشور برای استقرار صنایع بر مصرف آبی مولد فولاد و همچنین نیروگاه‌های حرارتی و حتی تلمبه، ذخیره‌ای است که می‌توان با استفاده از آن در کنار توسعه نیروگاه اتمی بوشهر، تولید را در جنوب تمرکز داد. از طریق اتصال کابل دریایی به قطر ضمن واردات گاز و سپس صادرات برق به این کشور رینگ حیاتی انرژی در خاورمیانه شکل خواهد گرفت. اتفاقاً ایران نقطه تلاقی شمال و جنوب و شرق و غرب خواهد بود و می‌تواند با دیپلماسی هوشمندانه به رؤیای بعید هاب انرژی در منطقه دست یابد.

در سواحل جنوب شرقی ایران، بندر چابهار موقعیت ژئوپلیتیک گران‌بهای دارد که تاکنون قدر دانسته نشده است. پیش از ابتکار BRI چینی، کریدور شمال-جنوب، حلقه اصلی اتصال هند به اروپا بوده است و با این ایده INSTC بین دو نقطه شروع و پایان هند و روسیه اهمیت زیادی دارد. کریدور ریلی INSTC، اتصال هند به اروپا را نسبت به کانال سوئز ۷۲۰۰km (۶۰ درصد) کوتاه‌تر می‌کند و ارتباط هند با اروپا را از ۴۰ روز به ۲۰ روز کاهش می‌دهد. پس از کار تنش‌های بین‌المللی با آذربایجان، مسیر جایگزین ارمنستان-گرجستان و همچنین توسعه دریامحور کریدور اهمیت یافته است. مسیر جایگزین اول پس از عبور از خشکی ایران و از طریق شش خط مستقیم بنادر ایران به بنادر روسیه و قزاقستان مطرح شده است. اما آلترناتیو طلایی بندر چابهار به عنوان تنها بندر ایرانی در ارتباط مستقیم با اقیانوس هند است. چابهار کمتر از ۲۰۰ کیلومتر با گوادر پاکستان که بخشی از CPEC چین است، فاصله دارد. بنابراین تاکنون با محوریت چابهار، هند در INSTC با CPEC چینی رقابت شکست خورده‌ای نداشته است و محاسبات ایران روی سرمایه‌گذاری هند در چابهار همچون رقیب چینی غلط از کار درآمده است. البته هند دلیل بدعهدی خود را تحریم می‌داند. البته محاسبات ایران برای جایگزینی با ازبکستان هم غلط است.

بازی غلط بازیگردانان این کریدور موقعیت استراتژیک چابهار را از ما سلب کرده است. باید در کشور بندر چابهار و تنها بندر اقیانوسی ایران به یکی از ۱۰-Mega Port دنیا تبدیل شود. در توسعه سواحل مکران، چابهار باید به ظرفیت‌های کامل دسترسیایی قبیل پتروشیمی و هاب صادرات محور کشور برسد. در سال‌های اخیر تمرکز جدی بر حذف ایران از کریدورهای بین‌المللی مطرح شده است. درحالی‌که چین قصد دارد بلوک اقتصادی عظیم هفت تریلیون دلاری خود را با اتصال به ۱۵۰ کشور دنیا شکل دهد و در BRI به ایران نگاهی یک‌جانبه‌گرایانه داشته است و ما منتفل بوده‌ایم. ایران بر سر راه شرق و غرب قرار گرفته است و رابط طبیعی بین آسیای میانه، شبه‌قاره هند و خاورمیانه است. رابرت کاپلان در کتاب The Revenge of Geography می‌نویسد: «امتاز موقعیت مکانی ایران، در جنوب هارتلند مکیندر و داخل ریزلند سیاسیکم مهم‌تر از هر عامل دیگری است.» مهم است که رابرت کاپلان در ادامه می‌نویسد:

«ما مزیت‌های ژئوپلیتیک، پایدار و همیشگی نیستند و به عملکرد جوامع انسانی و سیاسی بستگی دارد». او می‌گوید: «مزیت‌های ژئوپلیتیک ایران به دو دلیل با تهدیدهای جدی مواجه است:

۱. بی‌توجهی به تحولات اثرگذار بر نظم ژئوپلیتیک در منطقه و جهان
۲. بی‌توجهی به کاهش مستمر ژئوپلیتیک و ایدئولوژی و اهمیت‌یافتن فراینده ژئواکونومیک.»

با توجه به آنچه گفته شد، امروز باید کریدورهای انرژی را تقویت کرد و راهی جز اتصال کریدور جنوب به شمال برای برق و گاز وجود ندارد. این کریدورها باید به AIR و AGIR متصل شوند. از جنوب باید اتصال از طریق کابل دریایی به قطر توسعه یابد، اما رویکرد ارکان دولت‌ها در کشور جزیره‌ای بوده است و همه این طرح‌ها در حد رؤیا باقی مانده و با ادامه این رویکرد، به همین وضعیت خواهد ماند. امروز دوباره وزارت نیرو اهم منابع خود و توسعه ملی را در توسعه تجدیدپذیر آورده است.

دولت راهی جز به‌کارگیری سرمایه بخش خصوصی و عبور از تصدی‌گری ندارد. باید کریدورهای تبدایی و برون‌مرزی را به بخش خصوصی به صورت BO بسپارد و مزایای ترانزیتی را تا مدتی به سرمایه‌گذار واگذرا کند؛ چراکه سرمایه‌گذاری در اجرای کریدورهای انرژی مورد نیاز کشور بیش از هزارو ۵۰۰ همت اعتبار می‌طلبد. اگر سالانه فقط ۵۰ درصد واردات گاز از ۱۰۰bcm مازاد روسیه داشته باشیم، سالانه می‌توانیم بیش از ۱۷۵TWh برق به ارزش حداقل ۱۷میلیارد دلار صادر کنیم و در ازای فروش نفت در ازای گاز وارداتی (به ارزش ۱۰ میلیارد دلار)، هم ترازای گاز و هم ترازای برق را رفع کنیم.

بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید چه آینده‌ای برای بازار جهانی نفت و نفت ایران رقم می‌زند؟

نفت مستأصل

محمد شهریابی : با روی کار آمدن دوباره دونالد ترامپ، بازار انرژی جهانی بار دیگر در مرکز توجهات قرار گرفته است. ترامپ در دوره نخست ریاست جمهوری خود بارها تلاش کرد قیمت نفت را کاهش دهد، اما موفقیت او در این زمینه همواره با چالش‌هایی همراه بود. اکنون با بازگشت او به کاخ سفید، این سؤال مطرح می‌شود که آیا او خواهد توانست بهای نفت را پایین بیاورد؟ و مهم‌تر از آن، این تغییرات چه تأثیری بر ایران و بازار نفت این کشور خواهد داشت؟

سیاست نفتی ترامپ، رویکردها و چالش‌ها

ترامپ همواره کاهش قیمت نفت را به عنوان یکی از محورهای اصلی سیاست‌های اقتصادی خود مطرح کرده است. او معتقد است پایین نگه‌داشتن قیمت نفت باعث کاهش هزینه‌های تولید در آمریکا، رشد اقتصادی و افزایش قدرت خرید مردم می‌شود. به همین دلیل در دوره قبلی ریاست‌جمهوری خود، فشار زیادی به اوپک وارد کرد تا تولید نفت را افزایش دهد و قیمت‌ها را پایین بیاورد. باب مک‌نالی، مشاور سابق کاخ سفید در حوزه انرژی، در مصاحبه‌ای با بلومبرگ تأکید کرده است ترامپ ممکن است از چندین ابزار فشار بر بازار نفت استفاده کند:

۱. **فشار بر روسیه و آمریکا برای افزایش تولید**: در دوره اول ریاست‌جمهوری ترامپ، او بارها عربستان را تهدید کرد که اگر تولید خود را افزایش ندهد، حمایت نظامی آمریکا را کاهش خواهد داد. به احتمال زیاد، این سیاست در دوره جدید نیز ادامه پیدا خواهد کرد.

۲. **افزایش عرضه نفت از ذخایر استراتژیک آمریکا**: یکی از ابزارهای دولت آمریکا برای کنترل قیمت‌ها، آزادسازی ذخایر نفتی است. در دوران بایدن، بخش زیادی از این ذخایر مصرف شد، اما ترامپ می‌تواند دوباره از این گزینه استفاده کند.

۳. **لغو محدودیت‌های تولید داخلی**: ترامپ بارها از سیاست‌های بایدن در کاهش تولید نفت داخلی انتقاد کرده است. انتظار می‌رود او در دوره جدید، مجوزهای بیشتری برای حفاری در مناطق نفت‌خیز آمریکا صادر کند تا تولید داخلی را افزایش دهد.

اما این سیاست‌ها تا چه حد می‌توانند موفق باشند؟

چالش‌های ترامپ در کاهش قیمت نفت

اگرچه ترامپ از ابزارهای متعددی برای کاهش قیمت نفت برخوردار است، اما شرایط بازار جهانی در سال ۲۰۲۵ با سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ تفاوت‌های زیادی دارد. **رویکرد محتاطانه عربستان و روسیه**: در دوره قبل، عربستان و روسیه با افزایش تولید، به کاهش قیمت نفت کمک کردند. اما تجربه آن دوره نشان داد کاهش قیمت، به ضرر تولیدکنندگان بزرگ تمام می‌شود. به همین دلیل، اکنون عربستان و روسیه ترجیح می‌دهند تولید خود را در سطح متعادل نگه دارند و قیمت‌ها را کنترل کنند. **تأثیر جنگ اوکراین و تحریم‌های روسیه**: یکی از دلایلی که قیمت نفت در سال‌های اخیر بالا باقی مانده، کاهش عرضه از سوی روسیه به دلیل تحریم‌های غرب است. ترامپ اگرچه ممکن است سیاست متفاوتی در قبال روسیه اتخاذ کند، اما تغییر سریع شرایط بازار بعید به نظر می‌رسد. **افزایش تقاضای جهانی**: درحال حاضر، چین و هند به عنوان دو مصرف‌کننده بزرگ نفت، تقاضای بالایی دارند. افزایش تقاضا می‌تواند باعث تثبیت قیمت‌ها در سطح بالا شود، حتی اگر آمریکا بخواهد قیمت‌ها را کاهش دهد.

نفت ایران در دوران ترامپ

یکی از مهم‌ترین پرسش‌ها این است که بازگشت ترامپ چه تأثیری بر نفت ایران خواهد داشت؟ ترامپ در دوره قبلی ریاست‌جمهوری خود، تحریم‌های شدیدی را علیه صنعت نفت ایران اعمال کرد و صادرات نفت ایران را به‌شدت کاهش داد. اکنون این نگرانی وجود دارد که او دوباره سیاست فشار حداکثری را در پیش بگیرد. محمدعلی خطیبی، کارشناس ارشد حوزه انرژی، در مصاحبه با روزنامه دنیای اقتصاد هشدار داده است که بازگشت ترامپ می‌تواند شرایط صادرات نفت ایران را پیچیده‌تر کند. به گفته او اگر ترامپ تحریم‌های شدیدتری علیه نفت ایران اعمال کند، خریداران آسیایی ممکن است تحت فشار بیشتری قرار بگیرند. در چنین شرایطی، ایران باید به دنبال تقویت همکاری‌های خود با کشورهای دوست مانند چین و هند باشد تا صادرات خود را حفظ کند.

تأثیر کاهش قیمت نفت بر اقتصاد ایران

رضا پدیدار، رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی تهران، در گفت‌وگو با مهر تأکید کرده است کاهش

بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید چه آینده‌ای برای بازار جهانی نفت و نفت ایران رقم می‌زند؟

قیمت نفت می‌تواند درآمدهای ارزی ایران را تحت فشار قرار دهد. او می‌گوید: اگر قیمت نفت کاهش یابد، ایران برای جبران کاهش درآمد خود با باید تولید خود را افزایش دهد که با توجه به تحریم‌ها دشوار است یا باید به سمت توسعه صنایع پایین‌دستی و صادرات فرآورده‌های نفتی برود. این تحلیل نشان می‌دهد که ایران برای کاهش آسیب‌های احتمالی باید به‌جای تکیه بر صادرات نفت خام، سرمایه‌گذاری بیشتری در پالایشگاه‌ها و صنایع پتروشیمی انجام دهد. در این میان ایران برای مقابله با کاهش احتمالی قیمت نفت باید چه کند؟ با توجه به اینکه ترامپ ممکن است فشار بیشتری بر بازار نفت وارد کند، ایران باید سیاست‌های هوشمندانه‌ای برای مدیریت شرایط در پیش بگیرد. برخی از راهبردهای کلیدی شامل موارد زیر است:

۱. **گسترش همکاری‌های منطقه‌ای و بین‌المللی**: ایران می‌تواند از طریق تقویت روابط خود با چین، هند، ترکیه و کشورهای آمریکای لاتین، بازارهای جدیدی برای صادرات نفت و فرآورده‌های نفتی خود ایجاد کند.

۲. **افزایش صادرات فرآورده‌های نفتی** به‌جای نفت خام؛ تبدیل نفت خام به محصولات با ارزش افزوده مانند بنزین، گازوئیل و مواد پتروشیمی، می‌تواند به کاهش وابستگی به قیمت نفت کمک کند.

۳. **سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر**: توسعه منابع انرژی جایگزین می‌تواند ایران را از وابستگی مطلق به درآمدهای نفتی خارج کند.

۴. **افزایش همکاری با شرکت‌های خصوصی داخلی**: برای افزایش بهره‌وری در صنعت نفت و گاز، ایران باید اجازه دهد شرکت‌های خصوصی داخلی و خارجی بیشتری در این بخش سرمایه‌گذاری کنند.

۵. **توسعه بازارهای منطقه‌ای برای گاز طبیعی**: در صورت کاهش قیمت نفت، ایران می‌تواند با گسترش صادرات گاز به کشورهای همسایه مانند عراق، ترکیه و پاکستان، بخشی از درآمدهای از دست‌رفته را جبران کند.

آیا ترامپ موفق به کاهش قیمت نفت خواهد شد؟

هرچند ترامپ تمام تلاش خود را برای کاهش قیمت نفت خواهد کرد، اما تحقق این هدف به‌سادگی امکان‌پذیر نیست. عوامل متعددی مانند موضع عربستان و روسیه، افزایش تقاضای جهانی و محدودیت‌های عرضه، مانع از کاهش سریع قیمت‌ها خواهند شد.

برای ایران، بازگشت ترامپ می‌تواند چالش‌های جدی ایجاد کند، اما در صورت اجرای سیاست‌های مناسب، فرصت‌هایی نیز وجود دارد. خطیبی در آخرین اظهارنظر کارشناسی خود در مصاحبه با اعتمادآنلاین هم اشاره کرده و تأکید داشته است دولت ایران باید به‌سرعت سیاست‌های خود را تطبیق دهد. توسعه پالایشگاه‌ها، تنوع‌بخشی به صادرات و بهبود بهره‌وری انرژی، می‌تواند ایران را در برابر نوسانات قیمت نفت مقاوم‌تر کند. به نظر می‌آید در نهایت، آنچه تعیین‌کننده نهایی خواهد بود، واکنش بازار جهانی و توانایی ایران در مدیریت بحران‌های احتمالی است. راهکارهای پیشنهادی نشان می‌دهند که ایران می‌تواند با اتخاذ یک استراتژی هوشمندانه، تأثیرات منفی کاهش قیمت نفت را به حداقل برساند و حتی از فرصت‌های جدید استفاده کند و در نهایت اینکه این راهکارها فقط برای کوتاه‌مدت جواب‌گو خواهد بود و ایران باید هرچه زودتر از انزوای خود خارج شده و برای رفع تحریم‌های نفتی و در کل اقتصادی کشور تلاش کند. آغاز مذاکرات هسته‌ای بین ایران و اروپا و ابراز تمایل ایران و آمریکا برای گفت‌وگو می‌تواند سرمنشأ پایان تحریم‌های سنگین اقتصاد کشور باشد.

خروج از انزوا وتوسعه پایدار

پرسا‌حاجی‌محمدی

برای تأمین نیازهایشان فراهم می‌آورد، نیازهای حال را برآورده

کند. بنابراین از این حیث لازم است اشاره کنیم به مراقبت و نگهداری از محیط زیست برای نسل‌های آینده، کاهش فقر در جهان و توانمندسازی افراد فقیر که همه این رویکردها رشد اقتصادی را امری حیاتی می‌دانند و جزء فرایند توسعه است، درحالی‌که تأکید می‌کند توسعه چیزی بیش از رشد است. رشد درآمد واقعی اصل مهمی برای گسترش، توسعه و آزادی است، اما هدف نهایی نیست. ابزار و اهداف فرایند توسعه نباید اشتباه گرفته شود. علاوه‌براین، همبستگی بین سطح درآمد و کیفیت زندگی انسان‌ها یکنواخت نیست و بهبود وضعیت زندگی بدون نیاز به رشد قابل توجه در درآمد واقعی امکان‌پذیر نیست. در نهایت توسعه در مورد گسترش فرصت‌های انتخاب برای زندگی افراد است که دلایل زیادی برای ارزش‌گذاری دارند. ارتباط نزدیک با این تعریف گسترده از توسعه، اهمیت کاهش فقر در کشورهاست. در فرایند توسعه تخمین زده می‌شود (مبنا گزارش بانک جهانی) که از هشت میلیارد نفر جمعیت جهان، سه میلیارد نفر با کمتر از دو دلار در روز زندگی می‌کنند. محرومیت همچنین با سطوح پایین آموزش و سلامت همراه است و هدف اصلی از بین بردن فقر این است که افراد فقیر بتوانند کنترل

گزارش

هندو چین

رکورددار رشد اقتصادی

پیش‌بینی کل‌دمن ساکس نشان می‌دهد هند با رشد ۶.۳درصدی پیش‌بینی‌شده، سریع‌ترین رشد اقتصادی جهان را در سال ۲۰۲۵ خواهد داشت. چین نیز با نرخ رشد ۴.۵درصدی در جایگاه دوم قرار می‌گیرد.

به گزارش مهر، نشریه «نیوزویک» در گزارشی به تحلیل پیش‌بینی‌های کل‌دمن ساکس، بانک سرمایه‌گذاری معتبر آمریکایی، درباره رشد اقتصادی جهان در سال ۲۰۲۵ پرداخته است. براساس این تحلیل، جهان شاهد رشد اقتصادی خواهد بود، اما این رشد در کشورهای مختلف با تفاوت‌های چشمگیری همراه است. طبق برآورد کل‌دمن ساکس، هند با رشد ۶.۳درصدی پیش‌بینی‌شده، سریع‌ترین رشد اقتصادی جهان را در سال ۲۰۲۵ خواهد داشت. چین نیز با نرخ رشد ۴.۵درصدی در جایگاه دوم قرار می‌گیرد. این رشد به دلیل تقویت سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی و افزایش تقاضای داخلی در این کشورها پیش‌بینی شده است.

اقتصاد آلمان در پایین‌ترین سطح میان کشورهای صنعتی

در سوی دیگری، آلمان با رشد اقتصادی فقط ۰.۳درصدی، کمترین رشد را در میان کشورهای صنعتی تجربه خواهد کرد. فرانسه و ایتالیا نیز با نرخ رشد کمتر از یک درصد، روند مشابهی را طی خواهند کرد. گزارش‌ها نشان می‌دهند که کاهش تقاضا برای صادرات به چین و سیاست‌های مالی محدودکننده از عوامل اصلی این رکود هستند.

آمریکا با رشد پایدار ۲.۵درصدی

ایالات متحده با نرخ رشد ۲.۵درصدی، همچنان به رشد پایدار خود ادامه می‌دهد. با وجود تغییرات سیاست‌های تجاری، تأثیر این تغییرات بر اقتصاد داخلی آمریکا اندک پیش‌بینی شده است، اما اقتصادهای دیگر، از جمله چین و اتحادیه اروپا، تحت تأثیر منفی این سیاست‌ها قرار خواهند گرفت.

تأثیر سیاست‌های تجاری بر رشد جهانی

کل‌دمن ساکس پیش‌بینی کرده است تعرفه‌های احتمالی اعمال‌شده از سوی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب آمریکا، می‌تواند ۰.۷ درصد از رشد اقتصادی چین و ۰.۵ درصد از رشد اقتصادی منطقه یورو بکاهد. این تأثیرات نشان‌دهنده حساسیت اقتصاد جهانی به سیاست‌های تجاری قدرت‌های بزرگ است.

رشد تولید ناخالص داخلی جهانی در سال ۲۰۲۵

به طور کلی، پیش‌بینی شده است که تولید ناخالص داخلی جهانی در سال ۲۰۲۵ به میزان ۲.۷ درصد رشد کند که مشابه نرخ رشد پیش‌بینی‌شده برای سال ۲۰۲۴ است. این رقم نشان‌دهنده بازگشت نسبی ثبات به اقتصاد جهانی پس از سال‌های دشوار ناشی از پاندمی کووید-۱۹ است. پیش‌بینی‌های کل‌دمن ساکس نشان می‌دهد که رشد اقتصادی جهان در سال ۲۰۲۵ با وجود چالش‌های منطقه‌ای و سیاست‌های جهانی، به مسیر خود ادامه خواهد داد. در این میان، هند و چین به عنوان موتورهای اصلی رشد اقتصادی جهان ظاهر می‌شوند. درحالی‌که کشورهای اروپایی به‌ویژه آلمان با چالش‌های جدی در این مسیر مواجه هستند.

فراخوان مزایده عمومی فروش ملک تربت حیدریه

پست بانک ایران در نظر دارد مزایده عمومیبه شماره ۰۰۲۰۰۳۰۹۰۹۴۰۰۰۰۰۰۲ در خصوص فروش شش دانگ عرصه و عیان یک دستگاه واحد آپارتمان واقع در شهر تربت حیدریه خیابان فردوسی ۴ به مساحت عرصه ۹،۴۵ مترمربع و اعیان ۴۷،۱۶ مترمربع را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مزایده از دریافت اسناد مزایده تا ارائه پیشنهاد مزایده گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.irانجام خواهد شد و لازم است مزایده گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در مزایده محقق سازند. تاریخ انتشار مزایده در سامانه۱۳/۱۱/۱۴۰۳یا۱۴/۰۳/۱۱/۱۴می باشد. مهلت زمانی بازدید ساختمان و دریافت اسناد مزایده از سایت: از ۸ تا ۱۴ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۳/۱۱/۱۵محل بازدید واقع شهر تربت حیدریه فردوسی ۴ می باشد که لازم است جهت بازدید با شعبه پست بانک تربت حیدریه هماهنگی صورت پذیرد . مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: تا ساعت ۱۳:۰۰روز پنج شنبه تاریخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۷ صبح روز شنبه تاریخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۷

اطلاعات تماس :تلفن : ۵۲۳۲۷۴۳۷-۰۵۱

شناسه آگهی: ۱۸۷۵۳۳۹